

Hur man blir ny genom att förbli gammal

Av Stig Strömholm

Sätra brunn är en av Uppsala universitets många pärlor. Men Brunnen är också ett smycke för den trakt och den landsända där de många husen gömmer sig i skog och park, inte ett enda likt det andra. Och för det tredje är Sätra en prydnad för modern svensk friskvård, sjukvård och rehabilitering på det breda fält som Brunnens kompetens omfattar.

För varje säsong och för varje ny grupp av brunngäster måste Sätra, dess ledning och dess personal finna lösningar på ett evigt återkommande problem: hur man kan förnya sig, möta nya krav, nyttja nyvunnet kunnande – och faktiskt också i en viss mening »förnya« andra, sina gäster och patienter – samtidigt som man behåller alla de fördelar som det ändå innebär att vara mycket gammal, att ha samlat mycken erfarenhet och att verka i en miljö som prövats genom århundradena och befunnits väl hålla måttet.

Detta är inte något nytt eller okänt problem för Uppsala universitet. Vi står dagligen inför det. Ständigt talas det om vilken fördel vi har av att vara mycket gamla och internationellt berömda, och lika ofta får vi veta att det gäller att inte stelna, inte vila på lagrarna utan möta den nya tiden med nya tankar och nya grepp. Därför tror vi att vår medicinska fakultet, som närmast ansvarar för Sätra brunn, också kunnat och

kan hjälpa Brunnen och dess folk till goda lösningar på det eviga problemet.

Tiden lurar ingen

Det finns ingen skyddad plats, hur långt i skogen man än söker sig, dit den inte hittar. Alla sagor och myter om Lycksalighetens ö och den fjärran dalen Shangri La är just sagor och myter. När man närmar sig Sättra brunn en försommardag, då grönskan är tät men ännu ljus och skir, kan man ett ögonblick tro att man lyckats lura tiden och finna en plats dit den inte riktigt hunnit fram, i varje fall inte i samma rasande takt som i vår vanliga livsmiljö. Man behöver inte se sig om länge för att inse att man i själva verket har kommit till en modernt utrustad, intensivt arbetande och i lika hög grad samtida hälso- och konferensanläggning.

Det betyder inte att de röda timmerhusen, det sjuttonhundratalsharmoniska Brunnshuset, de fantasifulla tornen eller snickarglädjevrandorna skulle vara något slags bedrägliga kulisser eller gagnlösa prydnader. De är i högsta grad äkta, och de är levande.

Ingen lurar tiden

Att låta kropp och sinne vila ut i den rofyllda miljön som den gamla brunnen erbjuder, det är inte att försöka komma undan tiden – det är tvärtom att sluta förbund med den, utnyttja den och bli dess vän. Den oregelbundna mångfalden och den stilla livsrytmen bland de Sättra brunn bygger just på ett sådant förbund med tiden: hälsobrunnen har funnits så länge, den har utvecklats med läkekonsten under århundraden, hus har lagts till hus, man har vetat att möta varje ny tid på dess villkor.

Nu sitter all denna upplevda tid i väggarna på Sättra; den susar i träden en sommardag; den ringer i brunnsklockan. Den ger trygghet och hjälper oss att möta nästa dag och nästa år och nästa århundrade.

Det är så Sättra brunn lyckas med konststycket att varje år bli ny genom att förbli gammal...

Ur: *Nytt från Sättra Brunn* 1994:1